

به یاد زهرا جان

ای تو همه سردی و سکوت و سیاهی /
 رحم نکرده‌ی بر آن بهار شکوفان؟ /
 شرم نکرده‌ی ز روی آن زن زیبا /
 آن که سرا پا جوانه بود و جوان بود /
 پاک تر از شبنم سپیده دمان بود /
 جانش نور ستاره های درخشان /
 پیکر پاکیزه اش جوهریم عذرا /
 طبع بلندش چه ساده بود و صمیمی /
 زهرا / زهرا ی مهربان شکیبیا

او که به دل عشق آتشین وطن داشت /
 دیر زمان آشیانه در دل من داشت /
 رویش خندان و خنده اش چه خوشا هنگ /
 و ده که چه بی وقت رفت زهرا / اما /
 چهره اش اینک شکفته در رخ "ارژنگ" /
 این پسر نوجوان آن زن زیبا

x x x x x